

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118208957
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118208957.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: K. A., E.. XX.X.XXXX, I. XXX XX K. Š. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: BL Finance, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 44 307 683., zast. ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.142,90 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.094,60 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.8.2018 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.142,90 eura s poukazom na to, že v obnovenom konaní, ktoré sa viedlo pod sp.zn. 19C/22/2016, ktoré sa viedlo proti nej ako spotrebiteľke bola v celom rozsahu žalobu zamietnutá a ako spotrebiteľka bola úspešná.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, poukázal na to, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.9.2009 odkúpil len pohľadávku spoločnosti GE Money voči žalobkyni a nestal sa generálnym právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s. ako sa to žalobkyňa snaží naznačiť. Žalovaný nie je právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.9.2009 prešla na žalovaného pohľadávka spoločnosti GE Money, a.s. voči žalobkyni spolu s príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené. V zmysle ustanovenia § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka je singulárnou sukcesiou a nie sukcesiou univerzálnou. Na postupníka síce prejdú všetky práva a povinnosti súvisiace s postúpenou pohľadávkou, avšak postupník nevstupuje do všetkých práv a povinností, ktoré mohli vzniknúť medzi žalobkyňou a postupcom v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Námietky dlžníka, ktoré mal voči postupcovi pravda zostávajú zachované, a teda dlžník si môže uplatniť len nároky mu vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, nie však nároky zo zodpovednostného vzťahu. Nárok na zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia je nárokom mimozmluvným, v tomto prípade nárokom vyplývajúcim z deliktuálnej zodpovednosti dodávateľa. Akýkoľvek iný výklad by bol absurdný a neprimeraným spôsobom by postihoval osoby, ktoré žiadnu svoju zákonnú povinnosť neporušili. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný

nadobudol pohľadávku pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie tak nie je pravdivé. Žalobkyňa podala dňa 15.11.2011 návrh na zastavenie exekúcie. O tomto návrhu však exekučný súd nerozhodoval, keďže bolo zistené, že ku dňu 15.12.2011 exekútor pohľadávku vymohol spolu s príslušenstvom. V zmysle pomerného zúčtovania exekučného konania č. 2 - konečné č. 1011841432, bola exekúcia ukončená ku dňu 5.4.2012. Tvrdenie žalobkyne, že exekútor od nej vymohol sumu 3.142,90 eur na základe neexistujúceho exekučného titulu taktiež nie je pravdivé. Exekútor vykonal exekúciu na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým bol platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Prešov, č.k. 18Rob/738/2005-22, zo dňa 11.6.2007. Uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.7.2007. Žalovaný si ďalej dovoľuje uviesť, že Okresný súd Prešov nezákonne a v rozpore s procesnoprávnymi predpismi povolil obnovu konania už v čase, kedy bola pohľadávka od žalobkyne vymožená. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 18Cb/84/2012-93, zo dňa 12.11.2013 povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 18Rob/738/2005. Uvedené uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 18Cb/84/2012-93 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.3.2014. Od dátumu 15.3.2014 začala žalobkyni plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie. Právo na primerané finančné zadosťučinenie sa tak premlčalo ku dňu 15.3.2017. Žalobkyňa mala možnosť uplatniť si právo na primerané finančné zadosťučinenie už v priebehu obnoveného konania, keďže si však žalobkyňa v tomto obnovenom konaní právo na primerané finančné zadosťučinenie neuplatnila, premlčalo sa toto právo vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe. Žalovaný ďalej namietal, že vo výroku svojho rozsudku súd neuviedol resp. presne neidentifikoval zmluvnú podmienku, ktorej znenie by bolo v rozpore s predpismi o ochrane spotrebiteľa, a tak nie je možné jednoznačne určiť aké konkrétne predpisy o ochrane spotrebiteľa boli zo strany dodávateľa porušené. Keďže nebol naplnený predpoklad vyplývajúci z § 3 ods. 5 Zákon o ochrane spotrebiteľa, nie je možné právo na primerané finančné zadosťučinenie žalobkyni priznať. Žalovaný je toho názoru, že Okresný súd Prešov nie je miestne príslušným súdom na prejedanie vyššie uvedenej právnej veci, keďže v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 19 písm. d) CSP a to z dôvodu, že právo na primerané finančné zadosťučinenie nie je právom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je právom vyplývajúcim z deliktnej zodpovednosti dodávateľa teda právom z mimozmluvnej zodpovednosti. Podľa žalovaného je tak pre určenie miestnej príslušnosti potrebné aplikovať ustanovenia § 15 ods. 1. CSP.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.11.2019 č.k. 19Csp/155/2018-61 bola žaloba zamietnutá, pričom súd k zamietnutiu žaloby pristúpil po tom, čo konštatoval, že nie je vylúčené, aby aj v takom prípade, keď sa spotrebiteľ nedomôže vydania bezdôvodného obohatenia, uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške tohto bezdôvodného obohatenia voči dodávateľovi finančných služieb, avšak v danom prípade nemožno opomenúť tú skutočnosť, že exekúcia sa konala na základe právoplatného platobného rozkazu, voči ktorému práve žalovaná nepodala odpor, hoci súd akceptoval, že z neznalosti právneho vedomia o svojich spotrebiteľských právach. Keďže k exekúcii došlo na základe právoplatného platobného rozkazu, aj keď rozsudkom Okresného súdu Prešov bola povolená obnova konania a v povolenom konaní k zamietnutiu žaloby, nemožno považovať tento rozsudok za základ nároku v zmysle tom, že ním došlo k úspešnému uplatneniu alebo popretiu práva žalobkyne ako spotrebiteľky. Súd vyslovil právny názor, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľka mala domáhať vydania bezdôvodného obohatenia v čase, kedy táto pohľadávka ešte nebola premlčaná a mohla vymôcť vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa sa rozhodla neuplatňovať protinávrhom tieto nároky vedome, nemožno jej k jej situácii pričítať nedostatok právneho poučenia a znalosti, keďže bola zastúpená právnym zástupcom.

4. Na odvolanie žalobkyne uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.11.2020 č.k. 8CoCsp/14/2020-94 bol zrušený rozsudok a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom v bode 58. a nasl., podľa ktorého sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že je potrebné najskôr uplatniť právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu patrí, ale podporne, ale len v rámci primeraného finančného zadosťučinenia žiadať nároky, ktoré mohol vymôcť v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom takýto nárok nemožno subsumovať podľa ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

5. Podľa názoru odvolacieho súdu je ďalej nesprávnym aj názor súdu prvej inštancie v tom smere, že po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 18Rob/738/2005 zo dňa 12.11.2013 č.k. 18Cb/84/2012-93, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.3.2014 a táto vec bola zapísaná pod sp.zn. 19C/22/2016 mohla žalobkyňa v obnovenom

konaní vzniknúť protinávrh o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže evidentne predmetná suma, ktorá bola v exekučnom konaní vymožená, bola vymožená na základe rozhodnutia súdu neskôr zrušeného. Žalobkyňa rozhodnutím o povolení obnovy konania ešte nemohla predpokladať výsledok rozsudku vo veci samej. Podľa názoru odvolacieho súdu k úspešnému uplatneniu práva došlo až právoplatným rozhodnutím súdu I. inštancie o zamietnutí žaloby zo dňa 30.10.2017 č.k. 19C/22/2016.

6. Podľa názoru odvolacieho súdu vysloveného v bode 61. uznesenia, treba prisvedčiť žalobkyni, že súd I. inštancie vo svojom rozhodnutí neodôvodnil, prečo žalobu zamietol z dôvodu neuplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Z odôvodnenia rozsudku súdu I. inštancie nie je zrejmé, ani či je daný základ nároku, tak ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

7. Na pojednávaní konanom dňa 9.9.2021 po vrátení súdu prvej inštancie na samostatné konanie, právny zástupca žalobkyne poukázal na predmetné rozhodnutie s tým, že základ nároku je daný a ohľadom námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného poukázal na to, že aj odvolací súd poukázal na právnu okolnosť, že v pôvodnom konaní, z ktorého vznik porušenia práva žalobkyne uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie, bol žalovaný rovnaký právny subjekt ako v tomto konaní.

8. Žalovaná strana zotrvala na svojich vznesených námietkach, najmä na námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a premlčania.

9. Súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením obsahov spisov tunajšieho súdu sp.zn. 18Cb/84/2012, 19C/22/2016 ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

10. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12.11.2013 č.k. 18Cb/84/2012-93 bola povolená obnova konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 18Rob/738/2005. Právoplatným uznesením zo dňa 14.3.2014 bola táto vec zapísaná pod sp.zn. 19C/22/2016.

11. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.10.2017 č.k. 19C/22/2016, ktorý nebol napadnutý odvolaním, a nadobudol právoplatnosť 23.1.2018 rozhodol v spore žalobcu BL Finance. s.r.o., proti žalovanej K. A. tak, že žalobu zamietol, pričom skutkovo dôvodil, že „dňa 24.5.2002 požiadala žalovaná ako spotrebiteľka u sprostredkovateľa BAUMAX SR, spol.s r.o. filiálka Košická ulica č. 4 v Prešove o poskytnutie revolvingového úveru a o vydanie úverovej karty napísanej na jej meno na formulári obchodnej spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, IČO: 35783214 s tým, tohto istého dňa aj zmluva bola podpísaná žalovanou a sprostredkovateľkou Zmluva o revolvingovom úvere číslo zmluvy 1011841432 s úverovým rámcom 12 000,-Sk s výškou pravidelnej mesačnej platby 600,-Sk s tým, že dátum prvej splátky je do 24.6.2002 a splátky je potrebné uhrádzať vždy k 24.dňu v mesiaci.

V časti formuláru označenej ako Zmluva o úvere je uvedené, že „zákazník a GE Capital Multiservis, k.s. v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v obchodných podmienkach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. a sadzobník, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Zákazník sa s obchodnými podmienkami o revolvingovom úvere zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zákazník sa zoznámil so sadzobníkom poplatkov spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., hlavne s výškou úrokovej sadzby pre revolvingový úver. Zákazník súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy vrátane textu obchodných podmienok o revolvingovom úvere a sadzobníka a prehlasuje, že je spôsobilý na všetky právne úkony, a že jeho osobné údaje uvedené v žiadosti zodpovedajú skutočnosti.

Na druhej strane formulára boli uvedené Obchodné podmienky zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. / ďalej „VPZ“/ odkazujúce o.i. aj na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / ďalej „ZSU“/.

Podľa bodu 6.1. VZP, zákazník je povinný platiť pravidelné mesačné splátky, zahŕňajúce splátku istiny a úroku („splátka“) v stanovených termínoch a v dohodnutej výške tak, ako je uvedené v zmluve a týchto obchodných podmienkach. Zákazník je povinný platiť za vyžiadané peňažné prostriedky úroky stanovené na základe úrokovej sadzby podľa aktuálneho sadzobníka s tým, že úročené je uskutočňované denne odo dňa potvrdenia jeho žiadosti o poskytnutie peňažných prostriedkov podľa bodu 3.2 až do dňa splatenia istiny úveru. Zákazník je ďalej povinný platiť ďalšie poplatky, ostatné

náklady a úroky podľa tejto zmluvy, pričom úročenie je vykonávané denne odo dňa čerpania/potvrdenia jeho žiadosti o poskytnutie peňažných prostriedkov podľa bodu 3.2 až do dňa úplného splatenia jeho celkového zmluvného záväzku voči veriteľovi, predstavujúceho súčet istiny, úrokov, poplatkov a ostatných nákladov podľa zmluvy.

Podľa bodu 7 VZP, porušenie povinností zákazníka vyplývajúcich zo zmluvy zakladá právo veriteľa na zmluvnú pokutu a tam, kde je to stanovené, tiež na dohodnutý úrok z omeškania, nezávisle od toho, či ide o zavinené alebo nezavinené porušenie povinností.

Pre prípad porušenia povinností zákazníka poskytnúť riadne a včas peňažné plnenie v dohodnutej výške sa dojednáva úrok z omeškania vo výške podľa aktuálneho sadzobníka. Okrem práva na úrok z omeškania vzniká veriteľovi pri porušení zmluvy zákazníkom podľa tohto článku tiež právo na zmluvnú pokutu podľa aktuálneho sadzobníka, všetky výdavky veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na farchu zákazníka.

Podľa bodu 10.7 VZP, vzťahy veriteľa a zákazníka výslovne neupravené zmluvou alebo týmito obchodnými podmienkami sa riadia ustanovenia ZSU a ObZ.

V závere tlačiva je uvedený Sadzobník poplatkov a to takto :

Poplatky

Poplatok za otvorenie revolvingového účtu	1,5% z úverového rámca
Poplatok za pravidelný výpis z účtu	--
Poplatok za mimoriadny výpis z účtu	30 Sk
Poplatok za vydanie náhradnej úverovej karty	100 Sk
Poplatok za blokáciu úverovej karty	--
Poplatok za odloženie splatnosti splátok úveru	--
Poplatok za vrátenie preplatku	100 Sk
Poplatok za vrátenie platby s chybným symbolom	100 Sk
Poplatok za iný spôsob platby	100 Sk
Poplatok za predčasné splatenie	--

Pokuty

Zmluvná pokuta za omeškanie splácania úveru	20 % z dlžnej čiastky minimálne 100 Sk
---	--

Úrokové sadzby

Úroková sadzba % p.m.	2,46 %
Úrok z omeškania	0,1 % denne z dlžnej čiastky

Žalovanej bola poskytnutá platobná karta, z ktorej finančné prostriedky čerpala.

Od 17.5.2005 došlo k zmene obchodného mena GE Capital Multiservis, k.s., na GE Money Multiservis, k.s.

Dňa 16.12.2005 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba žalobcu: GE Money Multiservis, k.s./ pôvodné obchodné meno GE Capital Multiservis, k.s./ proti žalovanej K. A., o zaplatenie 11 521,20 Sk, úroku z omeškania vo výške 0,1% denne z tejto sumy od 12.3.2004 do zaplatenia , úroku vo výške 2,46% mesačne z tejto sumy od 12.3.2004 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 2 302,24 Sk s návrhom na vydanie platobného rozkazu, pričom žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že na základe uzavretej zmluvy žalovaná z úverového rámca čerpala sumu vo výške 16 371,50 Sk, ako je to uvedené v avíze vykonaných platieb, tvoriaceho prílohu žaloby a uhradila splátky, ktoré boli v zmysle zmluvy započítané ale ostatná splátka bola uhradená 11.3.2004, a keďže ďalšie splátky nezaplatila, nezaplatená istina predstavuje sumu vo výške 11 511,20 Sk. Nezaplatením viac ako troch splátok v lehote ich splatnosti sa žalovaná dostala vo vzťahu k žalobcovi do omeškania, lebo všetky úverové splátky sa stali predčasne splatnými a jeho teda povinná v zmysle zmluvy a sadzobníka zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 0,1% denne z istiny odo dňa nasledujúceho po dni, keď sa celý úver stal splatným - odo dňa 12.3.2004, a zmluvnú pokutu vo výške 20% z istiny.

Od 21.6.2006 došlo k zmene právnej formy spoločnosti a obchodného mena na GE Money Brokers, a.s. Dňa 11.6.2007 vydal Okresný súd prešov pod sp.zn. 18Rob 738/2005 na základe tohto návrhu platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.7.2007.

12. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že odpor voči nemu nepodala, lebo si bola vedomá skutočnosti dlhu, ale nezaoberala sa vysokými úrokmi z omeškania. Až vo februári 2012 po vyplatení dlhu sa dozvedela konzultáciou v združení na ochranu spotrebiteľov, že v zmluve, ktorú uzavrela sú neprijateľné zmluvné

podmienky a požiadala združenie o pomoc. Pokiaľ pracovala na Okresnom súde Prešov neprichádzala do styku vôbec s agendou spotrebiteľských sporov. Keď podávala návrh na zastavenie exekúcie, nebola ešte v kontakte so združením, len počula nejaké informácie v médiách o týchto nebankových subjektoch a o tom, že tieto zmluvy odporujú dobrým mravom, preto tie údaje, ktoré uvádzala návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle týchto svojich informácií aj formulovala.

13. Na základe právoplatného platobného rozkazu požiadal dňa 24.9.2009 JUDr. Pavel Halás, súdny exekútor pod č. Ex 12566/09 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie sumy 382,10 eura s príslušenstvom a trov exekúcie.

Dňa 20.10.2009 bolo pod č. 57070593 a spisovou značkou 10Er/158/2009 udelené poverenie na vymoženie tejto sumy s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 76,42 eura.

Dňa 6.9.2010 vydal súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie pre vymoženie:

382,10 eura s príslušenstvom, 905,58 eura - 0,1 % denný úrok z omeškania zo sumy 382,10 eura od 12.3.2004 do zaplataenia, čo ku dňu vydania tohto rozhodnutia predstavuje uvedenú sumu, 732,40 eura - 2,46 % mesačný úrok zo sumy 382,10 eura od 12.3.2004 do zaplataenia, čo ku dňu vydania tohto rozhodnutia predstavuje uvedenú sumu, 16,50 eura súdny poplatok za udelenie poverenia, 107,91 eura - trovy konania, 61,98 eura - trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, 76,42 eura - zmluvná pokuta, 376,64 eura - predbežné trovy exekúcie podľa ustanovenia § 46 ods. 3 Exekučného poriadku. Dňa 13.9.2010 bol platiteľovi mzdy povinnej - Okresnému súdu Prešov doručený príkaz na začatie exekúcie na sumu 2.992,63 eura. Od septembra 2010 k novembru 2011 bolo zrazených povinnej zo mzdy suma 2.165,10 eura.

Z účtu povinnej v mBanke bola v mesiaci november 2010 zrazená suma 217,92 eura.

Žalovaná podala dňa 15.11.2011 návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnila tým, že vymáhané plnenie je právom nedovolené, resp. odporuje dobrým mravom. Nebankovým subjektom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery požadovanej bankami, a preto postup tejto spoločnosti je konaním v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

O tomto návrhu exekučný súd nerozhodoval, pričom však podľa oznámenia súdneho exekútora doručeného súdu dňa 15.12.2011 bolo zistené, že k tomuto dňu exekútor vymohol celkovú sumu vo výške 2.571,74 eura, úroky z omeškania a úroky boli povinnej zastavené 8.2.2011. Celkový zostatok pohľadávky vo výške 571,16 eura.

Následne podaním doručeným súdu dňa 3.9.2012 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie s tým, že exekučné konanie bolo skončené vymožením.

14. Právne súd poukázal na to, že sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu a žalovaný mal rešpektovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. ako aj zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce práva a povinnosti spotrebiteľa a dodávateľa.

Ustanovenia v zmluve o revolvingovom úvere obsahujú v časti Obchodných podmienok v závere nazvanom Sadzobník poplatkov zmluvnú pokutu vo výške 20% z dlžnej čiastky, úrokovú sadzbu 29,52 % ročne a sadzbu úrokov z omeškania 36% ročne.

15. Ustanovenie o zmluvnej pokute vo výške 20% ročne je jednoznačne neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a nemožno jej uvedenie na zadnej strane formulároveho tlačiva považovať za riadne dohodnutú zmluvnú náležitosť. Uvedené platí rovnako aj pre úrokovú sadzbu 29,52%, ktorá navyše je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka spolu s výškou úrokov z omeškania, nakoľko podľa prehľadu o výške priemerných úrokových sadzieb v mesiaci máj 2002 podľa www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> bola u týchto druhov úverov priemerná sadzba 9,52%, čo predstavuje oproti stanovenej úrokovej sadzbe 29,52% skoro trojnásobné prekročenie a u výšky úrokov z omeškania skoro štvornásobné prekročenie.

16. Právny predchodca žalobca neupravil uzavretú zmluvu tak, aby bola po 1.5.2004 v súlade so spotrebiteľa chrániacimi ustanoveniami a preto, keďže došlo k zrušeniu pôvodného platobného rozkazu v dôsledku povolenej obnovy konania a terajší žalobca ako právny nástupca zotrval na žalobe a nezobral ju výslovne späť, napriek tomu, že uplatnené nároky boli v exekučnom konaní uspokojené, ale ani sa výslovne nevzdal svojho nároku, neostávalo súdu nič iné, než žalobu zamietnuť.

17. Z výsluchu žalobkyne v tomto konaní súd zistil, že vedela, že nejaký dlh z karty má, tak ani neskúmala, čo bolo v tom platobnom rozkaze, neskúmala sumu, odpor nepodala.

Následne bola podaná exekúcia, až v tom exekučnom konaní prebiehali zrážky zo mzdy, tak zisťovala, že dokedy vlastne ten exekútor bude vymáhať a potom navštívila združenie na ochranu spotrebiteľa

HOOS, kde ju informovali o tom, že v zmluve mala vysoké poplatky za omeškanie, takže tá suma narastie o tie úroky.

Preto následne podala návrh na obnovu konania, kde súd sa zaoberal tým a následne ten platobný rozkaz zrušil. Zamestnávateľ od septembra 2010, kedy už aj bol vlastníkom pohľadávky žalovaný, tak jej vykonával zrážky v prospech tejto exekúcie až do roku 2012 v tej celkovej výške 3.142,90 eura.“

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

19. Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

20. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

21. V danom prípade súd rozhoduje o nároku žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.142,90 eura v súvislosti s tým, že ako tvrdí v žalobe, táto suma od nej bola v exekučnom konaní vymožená v dôsledku právoplatného platobného rozkazu, ale súd povolil obnovu konania v tejto veci a následne rozhodol o zamietnutí žaloby voči nej., preto sa domnieva, že je dôvodné, aby požadovala primerané finančné zadosťučinenie vo výške skutočne jej vzniknutej ujmy, ktorá je dôsledkom súdneho konania skončeného jej plným úspechom. Tento nárok by jej patril, aj keby jej žiadna ujma nevznikla. Jej však vznikla konkrétna ujma, ktorej náhradu nie je možné vyrovnať inak, ako prostredníctvom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia., čo sa jej vidí byť nielen riešením zákonným, ale predovšetkým spravodlivým.

22. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia vychádza z toho, že spotrebiteľ v konaní s dodávateľom úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi s tým, že dodávateľovi je potrebné preukázať porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi.

23. Primerané finančné zadosťučinenie má byť inštitútom, ktorý slúži na ochranu spotrebiteľa, aby bol účinným a odradzujúcim prostriedkom ochrany pred takýmito konaniami dodávateľa, ktoré sú porušením jeho práv alebo povinností, s tým, že by mal tento inštitút sledovať aj akúsi reparačnú a satisfakčnú funkciu. Jeho účelom je určitým spôsobom aj potrestať dodávateľa za protiprávne konanie, ktorým bol spôsobilý spôsobiť škodu spotrebiteľovi a nebyť aktívneho konania spotrebiteľa, bol by túto škodu na úkor spotrebiteľa získal.

24. Súd poukazuje na to, že primerané finančné zadosťučinenie ako nemajetková ujma je vo všeobecnosti súdnou praxou považované za zadosťučinenie, ktoré sa poskytuje v peniazoch a v sume, ktorá je primeraná, pričom ho nemožno stotožňovať s náhradou škody (napr. nález Ústavného súdu SR zo 14. decembra 2011 sp.zn. 1.ÚS 412/2011, nález Ústavného súdu SR zo dňa 14. januára 2015 sp. zn. 1.ÚS 481/2014). Tento výklad primeraného finančného zadosťučinenia nemožno inak posúdiť ani v spotrebiteľských sporoch. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia by malo byť dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne ďalšie konanie bez porušovania základného práva (nález Ústavného súdu SR z 15. decembra 2004 sp.zn. IV.ÚS 210/04). Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia by malo byť zmiernenie nemajetkovej ujmy, teda určitá satisfakcia za existujúci stav právnej neistoty.

25. V danom prípade bol súdom vydaný platobný rozkaz v konaní, v ktorom neboli preskúmané neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovanej bol platobný rozkaz riadne doručený, odpor voči nemu nepodala, až následne keď došlo k exekúcii, podala návrh na povolenie obnovy konania. Súd obnovu konania rešpektujúcej jej práva spotrebiteľky a neznalosť právneho vedomia o neprijateľných zmluvných podmienkach akceptoval a obnovu konania povolil.

26. Pohľadávka na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a to platobného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 11.6.2007 č.k. 18Rob/738/2005-22 bola vymožená v exekučnom

konaní v roku 2012, kedy podaním doručeným súdu 3.9.2012 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie s tým, že exekučné konanie bolo skončené vymožením. Celková suma, ktorá bola v konaní vymožená predstavovala 3.142,90 eura., z vyúčtovania, ktoré sa nachádza na č.l. 23 spisového materiálu vyplýva, že čo do istiny bola vymožená suma 382,10 eur, čo do úrokov z omeškania 1.730,69 eur a čo do zmluvnej pokuty 76,42 eur, spolu z tejto pohľadávky suma 2.189,21 eur.

27. Ohľadom námietky žalovanej strany o nedostatku jej vecnej pasívnej legitímácie, súd poukazuje na to, že v konaní o povolení obnovy vedenom pod sp.zn. 18Cb/84/2012 spoločnosť BL Finance, s.ro. vystupovala po námietke GE Money, s.r.o. ako pasívne legitímovaná strana sporu, pričom súd uviedol aj v odôvodnení uznesenia zo dňa 12. novembra 2013 č.k. 18Cb/84/2012, že nie je možné preskúmať z predloženej zmluvy z 21.9.2009, že skutočne došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky., preto naďalej konala so spoločnosťou GE Money, s.r.o. Právny zástupca spoločnosti BL Finance, s.r.o. v tomto konaní predložil rozsiahle skutkové a právne zdôvodnenie nesúhlasu s obnovou konania, obhajoval platnosť a zákonnosť uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Voči rozhodnutiu súdu o povolení obnovy podal odvolanie, ale pretože rozhodnutie smerovalo voči GE Money, s.r.o. bolo jeho odvolanie odmietnuté. Po obnove konania vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 19C/22/2016 bola uznesením vydaným vyššou súdnou úradníčkou zo dňa 7.3.2016 na návrh pôvodného žalobcu GE Money, a.s. „ v likvidácii“ pripustená zmena žalobcu na BL Finance, s.r.o. pričom tomuto subjektu aj bolo predmetné uznesenie doručené, a tento nepodal voči nemu odvolanie, čím sa uznesenie stalo právoplatným 30.3.2016. Rozsudok v predmetnej veci smeroval už voči nemu a žaloba bola zamietnutá, pretože síce tvrdil, že pohľadávka je vymožená, ale nezobral jednoznačne žalobu späť. Exekúcia pokračovala aj po postúpení pohľadávky medzi týmito subjektami a dátum jej ukončenia bol 5.4.2012. Ak GE Money, s.r.o. poukazovala na postúpenie pohľadávky v čase, kedy exekúcia nebola ukončená a BL Finance, s.ro. namieta, že pohľadávka bola vymožená GE Money, s.r.o., o tomto súdu neboli predložené žiadne dôkazy, a je preto vecou oboch subjektov, aby si vyjasnili, v akom štádiu pohľadávka bola postúpená, ak GE Money, a.s. tvrdilo, že postúpená bola a BL Finance to v pôvodnom konaní 18Cb/84/2012 ani nenamietal. Súd sa domnieva z obsahu a konštatácií odvolacieho rozhodnutia, že aj odvolací súd vyslovil právny názor o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného, lebo ak by žalovaný BL Finance, s.r.o. nebol zodpovedným za vznik bezdôvodného obohatenia, neuvažoval by o jeho zodpovednosti za zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

28. Prvoinštančný súd, pokiaľ by túto námietku považoval za dôvodnú, bol by aj z tohto dôvodu zamietol nárok žalobkyne v zmysle skoršieho rozhodnutia. A pokiaľ by odvolací súd, keď zrušoval toto rozhodnutie, bol mal pochybnosti na základe vznesených námietok žalovaného v pôvodnom konaní, o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie, bol by túto skutočnosť uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd však konštatoval, že základ nároku žalobkyne z porušenia spotrebiteľského práva je daný a nemohol by tak urobiť, pokiaľ by považoval pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného za spornú, prípadne nepreukázanú.

29. Rovnako za nedôvodnú, s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu, prvoinštančný súd považuje vznesenú námietku premlčania, pretože ako vyplýva z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia, k úspešnému uplatneniu práva došlo až právoplatným rozhodnutím súdu I. inštancie o zamietnutí žaloby zo dňa 30.10.2017 č.k. 19C/22/2016., ktorý nadobudol právoplatnosť 23.1.2018 a žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola doručená súdu 7.8.2018, teda bola doručená vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehote, ktorá sa na tieto nároky uplatňuje.

30. Keďže súd považoval s prihliadnutím na vyššieuvedené právne závery odvolacieho súdu základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie za daný, prichádzalo iba sa vysporiadať s tým, v akej výške je toto finančné zadosťučinenie primerané vzhľadom na okolnosti prípadu.

31. Súd sa pri výške tohto zadosťučinenia riadil úvahou o tom, že ak za nezaplatenie istiny 384,10 eur bola vymožená suma 2 189,21 eur, ktorá suma nebola dôvodná, ale žalobkyňa ju musela uhradiť, súd považuje za primeranú výšku sumu rovnajúcu sa polovici tejto sumy, teda sumu 1 094,60 eura. Súd zohľadnil, že bola vymožená suma niekoľkokrát prevyšujúca istinu, navýšená o úžerné úroky aj neprimerane vysoké úroky z omeškania - až 0,1% denne. Ani jeden zo zodpovedných subjektov nevyslovil po právoplatnosti vydaných rozhodnutí ospravedlnenie žalobkyne ako spotrebiteľke za prípadné porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bolo deklarované týmito rozhodnutiami. Z postoja žalovaného nevyplýva ani náznak ľútosti nad prípadným porušením práv spotrebiteľky, napriek tomu, že ochrana spotrebiteľa je stabilnou a rešpektovanou súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky

a v spotrebiteľských veciach všeobecne uznávaný princíp „vigilantibus iura scriptae sunt“ ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, vychádzajúc tak zo samotnej povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, v ktorých je neinformovanosť spotrebiteľov často zneužívaná v ich neprospech, keďže len malé percento spotrebiteľov dokáže vyhodnotiť nekalú povahu zmluvnej podmienky. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 150/2018 z 15. augusta 2018) Preto súd považoval túto výšku primeraného finančného zadostučinenia za dôvodnú a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP, pričom poukazuje na to, že podľa ustálenej praxe súdov zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu.

33. Preto súd priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania z priznanej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).